

הפעילות הטרוריסטית היחידה שלי כרוכה בלשון...

אני רק יכול לקוות שאחרי שהאמריקאים שילמו מחיר כזה גבוה — הכינוס המיוחד של האו"ם בנווה — הממשלה הבאה לא תשנה שנית. שולץ כבר ניסה לסגור את המישרד של אש"ף בנייר יורק, בדצמבר האחרון, ונכשל. הוא לא מדבר עימנו. לנציגים האמריקאיים היה אסור עד לימים האחרונים אף לומר לי שלום במיסדרונות האו"ם. אז טוב, התעלמנו זה מזה.

● **האם היפתעת מזהחלטה?**
כן, לא חשבתי שהאמריקאים יהיו עד כדי כך מטור פשים. גם ערפאת הפתע מאוד. הוא הבין מהמציאות שהם קיבלו הבטחות שיהיה בסדר.

● **האם היית מודיר את ההחלטה כהח"כ?**
למה רגשית? בגלל עברו של שולץ?

הכל מנסים להסביר זאת בצורה פסיכולוגית: שהוא שירת במארינס, שבמעט נפגע מפצצה לפני זמן קצר... אבל ששרתהחץ של ארצות-הברית יפעל ממניעים רגשיים?

● **האם יש לך מה לחדש לישראלים על התוויה בעמדות אש"ף?**
ועוד איד: ומה שאפרט עכשיו קיים בכתבי

לחרי שעיינתי בדבריו של טרוזי, אחרי שהצטיירה בעיניי דמותו כאדם רגיש לתופעות הטבע, לצער, לכאב, אדם האוהב את מנעמי החיים, הפניתי אליו כמה שאלות נוספות. אף-על-פי שצפיתי מראש את התשובות, הופתעתי מהנוסח הסמוטאני שלהן. טרוזי לא דבק בניסוחים מיקצועיים-יבשים, גם כשמדובר בסוגיות בלתי-נוחות לגביו, וזהו אולי סוד קישמו והצלחתו.

● **האם במיסגרת פעילותך באש"ף היית מעורב בטרור?**

הפעילות האלימה, הטרוריסטית, היחידה שלי, מאז ומתמיד, הייתה כרוכה בלשון שלי. הלשון שלי, בצירוף השכל שלי, מסוכנת יותר מאשר איזה אידיוט המטיל פצצה היכן שהוא.

וזהו חוצפה! איזה מטומטם דק פצצה בוינה או ברומא, ומאז אנחנו משלמים על-כך כליכך ביוקר! כל אימת שאני רוצה לנסות לתסריט, עלי לבקש זאת רישמית מהשילטונות, להמתין לתשובה... הטרור הזה אולי מוצג כפעולה נגד ישראל, אבל הוא פעולה נגד אש"ף.

● **האם פעילות אש"ף לא כללה פעולות-**

טרוזי בתערוכת-מנות סלסטיות באו"ם. הרופא של אשתי היה יהודי. היא בטחה רק בו...

עוד כ-1986 כתבנו למישרד-החוץ האמריקאי שאם ישראל רוצה שנקייר בהחלטות 242 ו-338 כתנאי מוקדם לשיחות עימה — אנחנו מוכנים; ואנחנו מוכנים לשבת עם הישראלים למשא-ומתן, ללא כל תנאים מוקדמים. למותר לציין שזוהי הכרה במדיניות-ישראל, אחת עם מי נשכ? עם רוחות-דפאים?

וכן, תשובת מישרד-החוץ האמריקאי הייתה שלילית.

● **אני מתפעלת מהאירגון-למחות של האינתיפאדה. מי הגה את הרעיון להפעיל את הנשנים והלוחים?**

האינתיפאדה היא התפתחות טבעית של 20 שנים. כן, זה מאורגן. אנחנו בעניין. התושבים בשטחים הכבושים נמצאים בקשר עימנו. אינני יודע מי בדיוק הגה את הרעיון של "נשים וילדים", מפני שאני טרור יותר מדי בעיניי האו"ם. לכן אינני בקי בפרטים.

● **אני מבינה שהאינתיפאדה סייעה לך להמשיך את עמדותיך.**

כמחשית צפו כמכות על העשה בשטחים הכבושים, כימים שבהם הן שוררו בראש המהדורות-החדשות, זה עוד לי להסביר את המצב. כן, זה שיפר בהרבה את עמדותיי.

טרור, שמטרתן הייתה להגיד לעולם, "אני קיימ?"

אם מישהו חטף משום בשנות ה-70, ומטרתו הייתה להצהיר "אני קיים" — ארקיי. אבל כיס? זה מטופש! הנה, אני יושב באו"ם, במעמר שמעט זה לזה של נציג ישראל. אני לא זקוק לשום הוכחה: אני קיים!

● **איך אתה מתייחס לפעולות-טרור שמתבצעות היתר להוכיח "אני קיים", ושכללן הרג? ומה יחסך לאברגיהאד (שנתרג לפני כמה חודשים) שלא גינה פעולות אלה, ויש האומרים שהגה חלק מהן?**

להרוג — זה אף-פעם לא מוצדק. איי-אפשר להצדיק הרג בנייארם כשום נסיבות שהן.

אברגיהאד רוקא גינה את הרג האמריקאי ליאון קלינגהופר אחרי חטיפת האוניה אכילה לאורו. אינני חושב שהוא גינה פעולות קודמות.

● **מיותר לשאול לדעתך על החלטתו של ג'ורג' שולץ, שלא לאפשר לאסר ערפאת להיכנס לארצות-הברית...**

אני שונא את המינה "החלטת שולץ". זוהי החלטת הממשלה האמריקאית. שולץ רק ביטא זאת.

יש לי חלום: הייתי רוצה להיות המוכרת של העיר העתיקה בירושלים. מבחינתי, טרי קולק יכול להישאר בתפקידו כראש-עיריית ירושלים...

אני באמת חולם על כך.

אין לי כל שאיפות להימנות על הממשלה הפלסטינית שתקום. אצלנו — כמה שזה יישמע מור בישראל — לא נלחמים עוד על כסאות. להיפך —

הנבנה בכמה ימים. לכן אני חושב שזה מטופש, מצד ממשלות מסויימות, לש"נות את נציגיהן כאן מדי ארבע-חמש שנים. עד שהם מספיקים להתאקלם, לפתח קשרים, וזהו — הם מתחלפים.

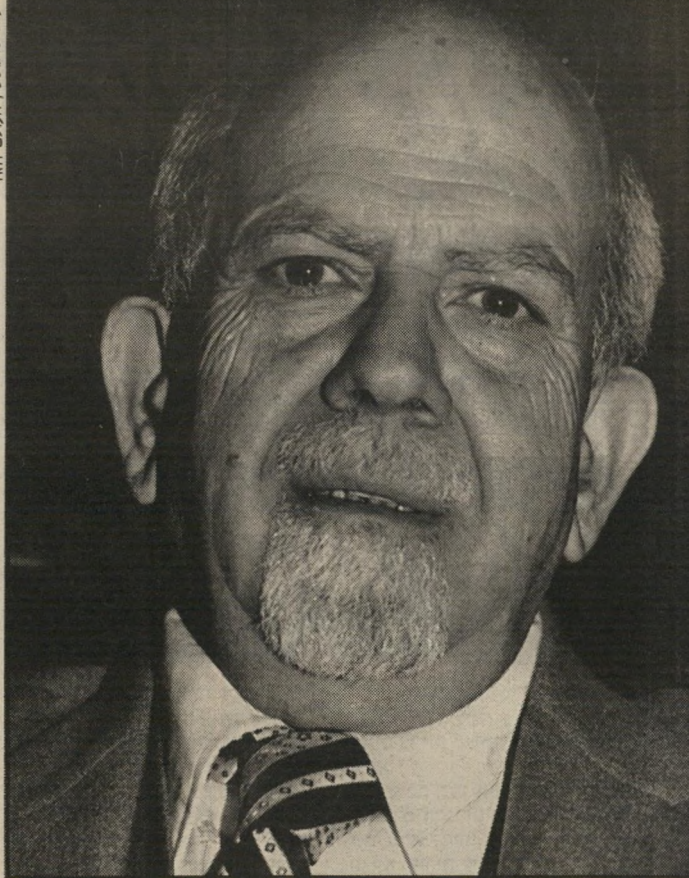
אני נחשב כנציין האו"ם ל"ביג שוט". מי ששתה עימי קפה יכול לה עיר איך מדי דקה ניגש אלי נציג של מדינה כלשהי, כרי לקבוע פגישת, לי החליף ריעות.

אירגון, אבל קיימתי איתו מגעים קצת קודם לכן. נתנו לי משימה: לנסוע לאמריקה הלטינית.

להצטרף לאש"ף זה כמו להתקבל לעבודה במימשל הישראלי — לפי כישוריך התאמה. שהייתי 20 חודשים באמריקה ה-לטינית, וניסיתי לאתר פלסטינים ולי-הסביר להם שיש להם זהות, אירגון-גג. זה היה קשה.

ב-1970 שבתי לעמאן, שם היה אז מרכז אש"ף (לפני "ספטמבר השחור").

ענת טרוזי, העולם הזה

טרוזי

אינני מעז לעזוב את נירורק...

ב-1974 באתי עם יאסר ערפאת ל"או"ם. הוא נאם אז לפני עצרת האומות המאוחדות. אז הומנתי לשבת כמשקיף באו"ם, ומאז אני שם. מעמדי שווה לזה של שגריר, פרט לכך שאסור לי להצי-בוע. אבל מותר לי לנאום לפני ההצבעה, כדי לנסות ולהשפיע.

במועצת-הביטחון, למשל, לי ולי-נציג הישראלי מעמד זהה לחלוטין: גם הישראלי וגם אני איננו חברים.

דרגת שגריר — זהו צעד, קידום, שצריך להחליט עליו למעלה. אני מניח שזה יעלה על הפרק כשאש"ף יקים ממשלה. זה יקרה בקרוב.

בינתיים הכירו בנו 70 מדינות. זאת לא תהיה ממשלת-צללים. שואלים אותי היכן היא תשב. בכל

ברחוב ומביעים הערכה להופעות. חלקם אומרים לי: "איננו מסכימים עם ריעותיך, אבל..."

בכל אופן, הרגלתי את עצמי, במשך שנים, למסלול: בית (רחוב 65) — או"ם (רחוב 45) — בית — או"ם...

● **אש"ף: "להצטרף**

לאש"ף, זה כמו להתקבל

לעבודה במימשל

הישראלי..."

ב שנת 1964 הצטרפתי לאש"ף. כלומר: אז הצטרפתי רישמית ל-

טרוזי (מימין) בפעולה* רצינית להיות כומר...

מקום: גם שארל רהיגול ישב תקופת-מה בלונדון. אז מה?

● **שאיפות: "אני רוצה**

להיות המוכתר

של העיר העתיקה!"

א רבע-עשרה שנים במקום אחד — עכשיו, כשאני חושב על זה — אילו היה זה מקום אחר ולא האו"ם, בוודאי הייתי משתגע.

אבל באו"ם צריך לפתח קשרים אישיים, וזה לוקח זמן. קשר זה לא דבר

* משמאל: שפיק א-רחות, שגוריד אש"ף ב"ירות.